

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an	200 Lei
Pe jumătate	100 Lei
Pe un sfert	50 Lei
La străinătate	500 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului,
Târnava-Mică sub Nr. 3—1933.

Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior

Proprietar și director: IULIU MAIOR

Redactor: SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Războiul împotriva bolșevismului

— Se încheagă un front pentru nimicirea bolșevismului — Câte țări au intrat în luptă — Englezii și bolșevicii și-au dat mâna — Comunicatele vestesc biruințe mari — 4107 avioane și 2300 de care de luptă bolșevice au fost nimicite — Germanii au ocupat Lembergul —

Dela marea cea înghețată dela mlazănoșie și până jos la Marea Neagră, Europa este brăzdată azi de un urlaș brău de foc. Un front lung cum nu s'a mai pomenit de multă vreme. Deoparte și de alta a acestui front sunt în luptă puteri urlașe. Jumătate din țările Europei împotriva întinsei împărății bolșevice.

Dar războiul care se poartă azi la hotarele țării noastre și până sus în țara Finlandei cea bătută de viscole și furtuni nu este război ca oricare altul. Nu este pornit numai din poftă deșartă de cucerire, din dorința de mărire lumească a conducătorilor de popoare. Nu este pornit numai pentru stăpânire de popoare noi, ori pentru desrobire de frați subjugăți. Este un război creștin, un război al celor care cred, împotriva celor fără Dumnezeu.

Popoarele creștine de azi închinătoare crucii au tras sabia războiului împotriva aceluia care au răsturnat crucea din suflete și au tăcut bisericile. Iată de ce spunem că războiul de azi nu mai este un război ca oricare altul. Este și războiul creștinilor început pentru biruința civilizației creștine. Un război pornit în numele acestui civilizații pentru apărarea ei.

Istoria ne mai amintește de astfel de războaie purtate în vremurile de demult. Cu sute de ani înainte crucea Domnului Hristos și mormântul lui dela Ierusalim au ajuns în mâinile păgânelor. O putere urlașă păgână, a Arabilor mahomedani, s'a instăpânit peste Ierusalim și țările din Răsărit, în acele vremuri.

Creștinii din Europa au fost oprți să se închină la mormântul Domnului Hristos.

Lucrul acesta a supărat mult pe creștinii de atunci și lumea s'a gândit să înceapă război pentru desrobirea pământului sfânt. Când, că mormântul și crucea Domnului sunt în mâinile păgânilor și bajjocorite de ei, a curmărat sufletul creștinilor. A fost ca o flacără aprinsă, care a aprins în ei dorul de război împotriva păgânilor.

Arabilii mahomedani erau apoi o mare pricină pentru înșaiși religia creștină, căci ei purtau un război neînfricoșat pentru răspândirea religiei lor.

S'au format atunci mai multe armate din țările Europei creștine, cari să poarte războiul împotriva păgânilor. Soldații cari au luptat în aceste războaie s'au numit cruciași, pentru că purtau sub steagul crucii, pentru biruința crucii,

iar lupta pornită de ei s'a numit cruciadă. Au fost mai multe cruciade de acestea împotriva păgânilor.

Un astfel de război s'a pornit azi împotriva bolșevismului rusesc păgân și fără Dumnezeu. Germania, România și Finlanda au început lupta de nimicire a aceluia care au încercat să răstoarne pe Hristos din suflete, au închinat și dărâmat bisericile. Lupta lor se poate asemăna cruciadelor pornite de cei vechi împotriva păgânilor. Este o cruciadă împotriva bolșevismului.

Pentru țara noastră războiul acesta este și un război de desrobire a fraților subjugăți, cari de un an de zile mănâncă pâinea amară a streinului.

Băsarabia și Bucovina, cari ne-au fost luate în chip așa de tâlhăresc, trebuie să ajungă iar ale noastre. Amândouă sunt provincii românești, pământ românesc din vremuri foarte vechi.

Intră și alte țări în război

Luptele de nimicire a bolșevismului păgân și fără Dumnezeu s'au alăturat și alte popoare.

Au intrat de bună voie în război Slovacii, Croații și Italianii. Spania creștină a generalului Franco s'a legat să trimită și ea numeroși voluntari. Din țările dela mlază-noapte pleacă deasemenea numeroși voluntari. Și rând pe rând popoarele creștine se înșiră umăr la umăr în 'n front urlaș de luptă pentru înfrângerea celor fără de cruce și fără de Dumnezeu.

Primele lupte

Comunicatele de pe noul front au fost așteptate cu nerăbdare de lumea întreagă. Întâiul comunicat de pe frontul din România vestea scurt că luptele împotriva puterilor dușmane au început dimineață dimineața și se poartă cu mare vitejie de soldații noștri pe întreg frontul.

Al doilea comunicat din 25 Iunie arăta că luptele dela Prut s'au desfășurat potrivit planului hotărât mai înainte. Se spunea că au fost bombardate câteva orașe de ale noastre, mai puternic Constanța, Sulina și Galați, dar că în bătăliile din aer Românii și Germanii au câștigat biruințe frumoase. Numai în 3 zile au fost doborâte 400 de avioane rusești. Din acestea 70 de avioane au fost nimicite numai de aviatorii români.

Bravura unui aviator român

În luptele dela Prut pentru cucerirea Băsarabiei Românii s'au arătat deosebit de viteji. Un locotenent aviator român Horia Agarici, luptându-se singur cu o escadrilă de 6 avioane rusești, a doborât 3 avioane.

Viteazul aviator nu s'a înfricoșat când a întâlnit escadrila rusă și a primit singur lupta.

Fapta aviatorului român a fost vestită în țara întreagă și arătată ca o pildă de bravură și eroism.

La fel de scurt, ca și primele două, a fost și al treilea comunicat, venit de pe câmpul de luptă dela Prut.

Trupele române și germane luptă cu mare vitejie pe întregul front. Mai grele sunt luptele la gurile Dunării, din pricina mlăștinilor.

În zilele din urmă avioanele dușmane au reușit să arunce bombe asupra orașului București și alte orașe din țară.

Cum a fost primit de popoarele Europei războiul cu Rusia

După cum am scris încă în acest articol știrea intrării Germaniei, României și Finlandei în războiul cu Rusia a avut un deosebit răsunet la toate popoarele Europei.

Gazetele europene se ocupă pe larg de acest război și dau dreptate Germaniei că a început lupta de răsturnare a bolșevismului.

În Spania s'au făcut mari manifestații împotriva bolșevismului și Angliei și s'a hotărât să se trimită numeroși voluntari.

Suedia a permis trupelor germane să treacă pe pământul ei și a dat voie voluntarilor suedezi să lupte alături de Germanii împotriva bolșevismului. Danemarca și Bulgaria au rupt legăturile cu Rusia. Aceeași înțelegere pentru lupta germană s'a arătat și în Olanda, Belgia și Franța.

Prezidenția popoarele Europei privește lupta aceasta ca o luptă a popoarelor creștine, împotriva bolșevismului răsturnător de credință și fără Dumnezeu.

Neliniște în Anglia

Războiul cu Rusia a provocat bucurie, dar și neliniște în Anglia. Englezii s'au bucurat că Germanii au început lupta cu o putere așa de mare cum este cea rusească, dar sunt neliniștiți, căci nu știu dacă trupele rusești vor lupta mult.

Sunt temeri de o revoluție în interiorul împărăției bolșevice. Pentru aceasta încă în prima

și de luptă stăpânii Rusiei au decretat starea de asediu.

Știrile venite din Rusia spun că dela început s'au văzut semne de revoltă în mai multe părți din Rusia, mai ales în ținutul Cazacilor dela Don.

Primele lupte

Dela început, în primele lupte s'a văzut puterea mare a trupelor germane față de trupele rusești.

Soldații germani au pornit cu o vitejie mare la atac. Au fost puternice îndeosebi atacurile date cu avioanele de bombardament. Un mare număr de avioane rusești au fost nimicite, la pământ, fără de a mai avea vremea să se ridice și să dea luptă în aer. Numeroase linii de întărituri rusești, zidite pe pământul fostei Polonii au fost străpunse de trupele de infanteriști și genști germani. Înaintarea s'a făcut vijelios pe tot frontul dela miiază-noapte, Rușii împotriva se destul de slab.

Răscoală în țările de curând ocupate de Rusia: Lituania, Letonia și Estonia

Înaintarea Germanilor în aceste țărișoare a produs o mare bucurie. Locuitorii subjugati de bolșevici au primit pe soldații germani ca pa niște liberatori și au ridicat steagul răscoalei.

În Estonia revolta a fost îndușită în sânge. În Lituania și Letonia un mare număr de răscoalași luptă în rândurile germane.

Intră în luptă și Finlanda

La început Finlandezii n'au intrat în luptă, deși erau cu trup și suflet de partea Germaniei. Atacurile date de avioanele rusești asupra orașelor finlandeze l-a silit și pe acest vînăș popor, ca după un an de zile să prindă din nou armele de luptă împotriva comunismului.

Trupele lor sub comanda mareșalului Mannerheim se împotrivesc cu mare vitejie atacurilor rusești.

Și Ungurii.

Provocați de Ruși, după ce aceștia le-au bombardat orașul Kassa, s'au hotărât să intre în luptă și Ungurii. Din prima zi

de război guvernul acestei țări se declarase în stare de război cu Rusia și a rupt legăturile diplomatice cu ea.

Comunicatele de luptă vestesc mari biruințe pe întreg frontul

Dela Marea Inghetată și până jos la Marea Neagră războiul se poartă acuma pe un front bine încheiat. Luptă alături Finlandezii, Germanii, Ungurii, Slovaci și Români. În curând vor veni și trupele italiene, voluntarii spanioli, legiunea daneză și norvegiană. De pretutindenea sosesc vești de biruință.

Armatele germane au dat atacuri vijelioase asupra pământului rusec. Au fost nimicite drumuri, linii ferate, gări, care de luptă, trenuri încărcate cu soldații ce urmau să vie pe front.

Puterea atacurilor date de aviațiile germane și române a fost atât de mare în cât după puțin timp toate căile de aprovizionare ale armatei rusești au fost nimicite.

Porturile rusești și depozitele de muniții de pe țărmul Mării Negre au fost de asemenea bombardate cu mare putere de avioanele române și germane.

Avioanele germane dela miiazănoapte au dat în mai multe rânduri atacuri puternice și asupra marelui oraș rusec Leningrad, o a doua capitală a Rusiei.

Numai în 7 zile au fost nimicite 4107 avioane rusești și 2300 care de luptă.

Rezultatul acestor vijelioase atacuri ale armatei germane au fost peste așteptări. După o săptămână de luptă au fost nimicite nu mai puțin de 4107 avioane rusești și 2300 care de luptă.

În înaintarea lor fulgerătoare armatele germane au trecut departe pe pământul rusec ajungând până la vechea graniță a armatei rusești, care o despărțea de fosta Polonie, ocupând Kowno, Duna-berg și Minsk.

Orașul Lemberg ocupat

După lupte puternice a fost spart și frontul rusec din Galiția și orașul Lemberg acuma aproape deschise spre marile orașe ale Rusiei. Dela miiazănoapte spre Moscova și Leningrad, iar dela Lemberg spre Kiev.

Lupte și pe apă

În luptele de pe apă din Marea Neagră, Români au dovedit că știu să facă față unui dușman ori cât de puternic ar fi el. Vapoarele românești au scufundat un mare vapor de război rusec distrugătorul „Moscova”. Două vapoare de luptă germane au scufundat un submarin rusec, iar în apele finlandeze a fost nimicit un alt vapor rusec.

Rezultatele de până acum a luptelor, numărul mare de prizonieri ruși, peste 40.000, două armate încercute, gata să se predea arată că nu peste mult se va sfârși acest uriaș război.

Semnele prăbușirii nu lipsesc nici în armata bolșevică și nici în spatele frontului.

Ingrijată de aceasta, Anglia a și trimis o delegație de militari cari să ajute la refacerea armatelor rusești și să oprească prăbușirea cea mare a armatelor rusești.

Această prăbușire se va întâmpla însă cu siguranță, căci Germania este încă o mare putere și are de partea ei aproape întreaga Europa, în vreme ce America este așa de departe, iar Anglia nu se poate ajuta pe ea însăși.

Cum sunt primite trupele românești peste Prut. Știrile cari vin de pe câmpul de luptă spun că trupele românești au trecut Prutul sunt primite cu mare înalta de locuitorii Basarabiei. Sătenii au adus mla care și băutura soldaților români și au plăt de bucurie că vor fi iarăși liberi.

Foița „Unirii Poporului”

Dor și jale

Fă-mă Doamne-un pui de cuc
Să sbor dincolo de Prut
Să văd ce mai fac sărmanii
Frații noștri Basarabienii.

Doar va veni vremea iară
Când vom porni spre hotară
Și-om desrobi ai noștrii frați,
Care sunt ca și'ncuiați.

Că de când i-a ocupat,
Tot în plâns și suspinat
Cu nădejdea tot la noi
C'o să-i scoatem din nevoi.

De-ar da Dumnezeu să fie
Pentru toți o bucurie,
Să dăm mâna frați cu frați
Și dincolo de Carpați.

Să făurim o țară tare
Iarăși România-Mare
Și să fim cu toții una
Basarabia, Bucovina.

Foaie verde ca iarba
Ardealul și Droboșea,
Fiind ca soarele ceresc
Sub drapelul românesc.

Frunză verde de mușcat
Scrisă de-un tânăr băiat
Scris cu suflet de creștin
În comuna Șoroștin
Frunză verde alunică
Județul Târnava-Mică

Alex. Tomuța Ilea

Sărăcuțul babei

(continuare din Nr. trecut)

Așa au făcut slujitorii împăratului, și după ce au strâns toată beutura din țară, au închis pe voinic și pe ceilalți prieteni în hambarul unde se aflau mai mult de o sută de buți și butoaie cu tot felul de beuturi. Omul cel ce bea din Mureș și nu se mai sătura, se apropia de câte o bute, li da un pumn în unul din funduri își băga capul pe spărtură și sorbea de câteva ori beutura din ea. Iară dimineața toate buțile erau goale. Dimineața când a venit slujitorul trimis de împărat la ușă, a auzit pe cei dinlăuntru că-l certau pe omul cel sătos, fiindcă nu le-a lăsat lor nici un pic de beutura. Alergând slujitorul în fuga mare la împărat, i-a spus

și această minune. Atunci împăratul a poruncit din nou să-i aducă înaintea lui pe cei închiși și i-a întrebat: „Cine din voi a beut toată beutura”. Ei i-au răspuns „noi”.

Plin de ciudă împăratul a dat atunci poruncă, să facă meșterii din țara lui un cupur de fier, și să-l ardă până ce se va înroși, apoi să-i bage acolo pe Sărăcuțul babei și pe prietenii lui și dimineața să le scoată cenușă. Au făcut meșterii precum le-a poruncit împăratul, și când cupurul a fost înroșit bine, slujitorii au adus pe Ioan și pe prietenii lui să-l ardă. Atunci omul care se văta că moare de frig a zis către ceilalți: „Stați să mă bag eu mai întâiu” și intrând, a suflat de câteva ori pe toate părțile și cupurul așa de tare s'a înroșit încât prietenii lui au început a striga că tot este frig. Dacă a văzut împăratul că nici cupurul nu s'au prăpădit, i-a ținut închiși și chemat mai mulți meșterii fierari poruncindu-le să ardă cupurul pe din'afară. Aceștia au adus sute de saci cu cărbuni și niște foi mari de cari suflau să se facă flacăra cât mai tare. Omul cel cu 99 de cojoace a luat pe unul din spate și a început a-i scutura prin cupur, și odată a început a îmbruma și pe dinlăuntru pe din'afară, atât de tare, încât fierarii au plecat acasă tremurând de frig. Dimineața venind la misul împăratului să tragă cenușea morților din cupur, a auzit pe cel cu 99 de cojoace vorbindu-se că i-a înghețat o opincă. Plin de frică a dus la împăratul și i-a spus tot ce a auzit.

Cămătăria

Unul din cele mai mari păcate este fără îndoială cămătăria, care mai multe nenorocici, pagube și morți a adus asupra omenirii decât cele mai crâncene războaie. De aceea Dumnezeu, încă dela întemeierea lumii, a poruncit în Cartea Iesirii lui Moise 22, 24—26: „De vei da unui sărac împrumut, adică săracului care stă lângă tine, să nu te porți cu el ca un cămătar și să nu-ți pui nici o dobândă. Dacă vei lua zlog veșmântul aproapelui tău, să i-l dai înapoi până la asfințitul soarelui, căci acesta este singurul lui acoperământ, singura hatnă pentru căldura lui, și atunci în ce va dormi? Iar dacă va striga către mine, eu îl voi auzi, căci milostiv sunt eu”.

Cuvintele acestor dumnezeiești însă au fost încă li urechea surdului, pentru că mamona s'a lăstărit asupra sufletului omenesc și i-a prefăcut în suflet diavolesc. Cămătăria a început să fi tot mai puternică în lume, iar astăzi e atotcupăntătoare.

Cămătăria poate fi de bani, când cineva dă ban împrumut și cere camete îngrozitor de mari. Asta s'a făcut mai ales în cei 22 de ani de Românie Mare, când cămătăria a fost la noi atotstăpână și de dreptul uluitoare.

Iar este apoi și cămătărie cu bucatele, pe care o fac tot bogății cari adună mii și sute de feliere de bucate, le păstrează în coșere și apoi le vând cu prețuri grozave, sărăcind și înmăzind pe oamenii săraci. Această cămătărie o fac și bogății noștri dela sate, cari împrumută bucate oamenilor săraci ca să le plătească prin zile de lucru. Despre cămătării cu bucat ne spune Sfânta Scriptură la Proverbele lui Solomon 11, 26: „Celce ține grâul este ble-

semat de popor, iar binecuvântarea se revărsa peste capul celui care îl vinde”.

Cămătarul ajută cu o mână pe omul necăjit, împrumutându-i bani ori bucate, iar cu alta îl apasă tot mai adânc în mizerie. Asemenea este el unui pașengen care prinde musca, o înfășură cu pânza sa și apoi îi sugă sângele. El este ucigașul săracilor și prin urmare face un păcat strigător la cer.

Câți copii nu s'au îmbolnăvit pe urma lipsei de mâncare și a scumpetei celei mări de astăzi?! Câți bolnavi din spitale n'au slăbit prea iute și n'au murit pe urma acestei mizerii?! Câte morminte ați săpat voi, cămătarilor!

În vremea la Rio de Janeiro se nimicea la an 7730.000 saci de cafea, la New York 6200.000 porci și 200.000 tone de cucuruz, în Los Angeles 900.000 vaci și lunar 200.000 litri lapte, în California 1.500.000 portocale, 10.000 hectare de căpșuni, 80.000 de gutui, în Ceylon 30.000 tone de ceai, numai pentru că să nu se prea iefinească prețurile; — în aceeași vreme 250 milioane de oameni nu se satură niciodată la zi; 2.400.000 de oameni mor de foame în toată regula, iar 1.200.000 se sinucid pentru că nu vreau să moară de foame. Acestea sunt adevăruri groznice pe cari ar trebui scrise cu fier roșu pe frunțile tuturor cămătarilor.

Cu drept cuvânt zice deci Domnul la prorocul său Ezechiel 18, 13: „Va da camătă și va lua dobândă... Să mai trăiască unul ca acesta? Să nu trăiască, fiindcă a săvârșit toate aceste blăstămări, și să moară! Sângele lui să fie în capul lui!”

Este însă și o cămătărie permisă sau îngăduită. Știți, care e aceasta? A da milă săracilor. Sf. Ioan Postelnicul spune că celce dă milă săracilor îi dă împrumut lui Dumnezeu cu camete mari, pentru că primește înapoi cu mult mai mult decât dă. Același lucru îl spune de altfel și Sfânta Scriptură, tot la Proverbele lui Solomon 19, 17: „Celce are milă de sărman, împrumută pe Domnul, care îi va răsplăti fapta lui cea bună.”

Faceți-vă deci cămătării cât mai mari, dar nu față de oameni ci față de Domnul și numai decât se va schimba înța pământului!

Părintele Iuliu

Ce trebuie să știe mirii, ca să încheie o căsătorie după voia Domnului?

Tineretul, — când umblă preotul cu crucea la Bobotează, ca să stropească casele și pe credincioși cu apă sfințită — are obiceiul, să ceară dela preot câte un firicel de busuloc din mătăhuz, care fir de busuloc e pus sub perină în noaptea din spre bobotează, cu scopul ca feciorul să-și vizeze consoarta, iar fata să-și vizeze pe tovarășul ei de viață.

Ori, decât această cale, pe care tineretul nostru atât dela țară cât și dela oraș, o socotește de nimerită întru alegerea consoartei, respective a tovarășului de viață, ia să vedem o altă cale, pe care într'adevăr o socotim de bună și prin urmare vrednică de urmat.

Tinărul nostru Ioan, ajuns în floarea vârstei, de o parte e plin de vigoare, iar de altă parte e cu inima neliniștită. Pentru ce? Pentru că el, e frământat de gândul însuratului. El vrea să-și caute o Marie, ca să lege cu ea o prietenie, în înțelesul cuvintelor Domnului: „Nu este bine să fie omul singur pe pământ”. (Fac. 18). Ca la adică, în fața anilor ce bat la poartă, dimpreună cu ea, să poată ciopli chiar și prin stâncă calea vieții lor, cu alte cuvinte să poată înfrunta cu bine și cele mai mari necazuri ce-l așteaptă în viață. Așadar, această legătură prietenească, dintre dincii noștri Ioan și Maria, nu va fi o legătură numai pentru împărțirea împrumutată a plăcerilor trușești, ca între căl și măgar, precum spune Sf. Scriptură, ci ea va fi o prietenie adevărată și sfântă, parfumată de credința că, nici Maria nu se va putea despărți de Ioan și nici Ioan nu se va putea despărți de Maria niciodată, până la moarte.

Și acum, la ghicșii tinerilor, cum se cheamă această legătură prietenească și binecuvântată de preot în fața altarului, care nu se poate desface până la moarte? Ea se cheamă căsătorie.

Fără îndoială, că tinărul ca și fata, ce ar vrea să încheie o căsătorie după voia Domnului, trebuie să facă acest pas, cu toată serio-

șimțimpăratul chemându-i pe toți la el, i-a întrebat din nou: „Cine a suflat în cuptor atât de tare de l-a înghețat și pe dinlăuntru și pe dinăru?”. „Noi” au răspuns Sărăcuțul babei cu vîetnii lui.

Văzând împăratul această minune, și-a pus în gând să-i omoare cu tot dinadinsul. Și iată cum Avea el adevărat o vulpe, pe care a fost învinovat de aducea apa dela o fântână foarte îndepărtată. Vulpea se ducea și venea atât de iute cu apa, cât nu era nimeni pe fața pământului să o poată întrece. Chemându-i împăratul, a zis: „Dacă va fi cineva dintre voi, care să aducă apa mai iute decât vulpea, vă las acasă; dăci nu să știți că vă spânzur”. „Bine — i-au răspuns ei — să încercăm, înălțate împărate”. Împăratul i-a dat vulpei un ulcior, și omul cel schiop care păzise iepurii a luat altul și așa au plecat amândoi după apă. Când au ajuns la fântână vulpea i-a zis omului schiop, să se culce amândoi să se mai odihnească. Amândoi s'au culca și omul a adormit îndată, dar vulpea vicleană nici n'a închis ochii. Văzându-l cum doarme, a luat un os și l-a pus sub capul omului schiop și-a umplut ulciorul de apă și-a spus o la drum, lăsându-l pe celalalt dormind. Sărăcuțul babei uitându-se pe drumul dela fântână, vede pe vulpe alergând din toate puterile cu ulciorul plin către curtea împăratului, dar pe omul schiop nu-l vede nicăieri. Atunci i-a zis prietenului său, care se văita că s'ar uita dar nu are unde, să vadă, unde e Fugilă, de nu mai

vine cu ulciorul cu apă? Uitându-se acesta în toate părțile, vede pe Fugilă dormind cu capul răzimat de un os, și vulpea gata gata să ajungă acasă cu apa. Sărăcuțul babei chiamă atunci pe cel cu ciocanul și-i spune: „La lovește tu cu ciocanul osul de sub capul lui Fugilă, să se trezească”. Nici n'a gătat bine vorba Ioan, și cel cu ciocanul a plesnit osul, încât Fugilă a sărit drept în sus. Trezit, se caută în toate părțile și vede că vulpea nu mai era la fântână. Atunci o apucă la fugă și cât ai bate în palme ajunge vulpea, care era la poarta împăratului, gata să intre înainte. Plin de ciudă pune mâna pe ulciorul ei cel plin, apoi o i-a de coadă și o svârle până aproape de fântână și el intră cu ulciorul plin de apă la împăratul și-i zice: „Așa-i că-s aici?”. „Dar vulpea mea unde este?” — l-a întrebat împăratul? „A rămas a șoreca — i-a zis acesta — a spus că i-e dor de șoreci și de aceia mai stă pe câmp să mai prindă vreunul”. „Lasă că-i voi da eu șoreci”, răspunse plin de mânie împăratul, și chemă la el pe Sărăcuțul babei și pe prietenii lui, spunându-le, că acuma nu are ce face, caută să-i sloboadă acasă.

Viclean cum era, împăratul a chemat într'ascuns la el pe câțiva din slujitorii lui mai de credință și le-a spus, să fie cu băgare de seamă și să afle, care e mai mare între acești prieteni. Iscodindu-i slujitorii, au aflat că mai marele lor este Sărăcuțul babei și i-au spus împăratului. Numai decât împăratul l-a chemat pe

Ioan la el și l-a întrebat, ce i-a dat celalalt împărat atunci când i-a săgetat mâna? Ioan i-a răspuns »Nimica«. Atunci împăratul cel viclean a chemat la curțile lui pe vecinul său și l-a întrebat, despre darul pe care l-a făcut lui Ioan, fiindcă l-a scăpat din atâtea necazuri. Împăratul i-a răspuns, că acuma îi va da trei fete, din cari să-și aleagă una de soție. Împăratul cel viclean auzind acestea, s'a întors către Sărăcuțul babei și i-a zis: „Ioane! eu am numai o fată, iacă-t-o, și o dau de mire”.

Ioan i-a spus apoi împăratului celui ce l-a zidit în zid: „Știi împărate, ce am visat când m'a bătut badea Vasilica, de am zis că nu-mi dau visul meu pe boii lui?” „Ce ai visat?” — l-au întrebat împărații? „D'apoi am visat că la vremea vremii mă vor îmbrăca doi împărați cu fetele lor și nu le voi lua nici pe una și de aceea nu ți-am spus atunci, pentru că, dacă ți-ași fi spus, m'ai fi omorât”. „Așa-i?” „Așa” răspunde împăratul.

Sărăcuțul babei s'a despărțit atunci de ei și încărcat de daruri și de către împăratul cel viclean și de vecinul său, s'a întors în sat la mama lui. Și de n'o fi murit și astăzi trăiește (sfârșit)

S. M.

TRANSILVANIA

Mireasă, blândă și frumoasă,
De ce doinești așa de greu?
De ce pe obraji-ți de sânzeană
Lacrimi, se preling mereu?

zitate, cu toată chibzuința și cu toată sfințenia. Și iată de ce: De o parte, pentru a-și da foarte bine seama de pasul ce-l săvârșește și de taina cea mare ce o primește în fața lui Isus Hristos din altar, iar de altă parte, i-se cade să cumpănească bine respectiva persoană, că a-nume are ea minte cu frică de Dumnezeu, iar inimă ei are ea iubire sinceră, păstrată cu sfințenie pe de-a'ntregul pentru consoartă, ca fecior și pentru tovarășul ei de viață, ca fată? Ori doar îi dă soțului ori soției o dragoste falsă, o inimă cât mai măiestrit prefăcută și împărțită, purtând în același timp prietenie scârboasă și cu alte persoane.

Însă, pentru tămăduirea acestei boale spurcate, iată ce leac găsim în molitvele dela cununie, și anume că „rugăciunile părinților întăresc temelțiile caselor”. Cu aite cuvinte, dacă părinții au știut să dea o creaștere bună copiilor lor, ca aceștia să știe să se prezintă corect, dacă părinții au știut să sădească în ei o ambiție spre gânduri alese, o ambiție sfântă, îngrijindu-și mai mult decât orice nevinovăția sufletului, da, atunci cu astfel de tineri e ușor a se încheia o familie după voia Domnului. Deoarece tânărul, ca și fata, care-și va păstra cinstea până la altar, își va păstra și credința conjugală curată, până la moarte.

În al doilea rând, tineretul să se păzească ca de foc de a avea drept călăuză în viață sfatul murdar care zice: „Tinerilor, trăiți-vă tinerețea, care-și are drepturile sale!” Ce vrea să zică asta? Apoi aceea, că îndeamnă pe tineri, să lase frâu liber poftelor lor de rușine, să fie destrăbălați în toată legea.

În Rusia bolșevică, așa se trăiește. — Rezultatul, este acela constatat de medicul rus (bolșevic numai cu numele) numit Krasnov, care a spus cu durere în suflet, că în urma acestui regim de viață, trăit de bolșevism, 83% din bolșevici sunt plini de boli venerice (numești). Mărturisirea acestei adevărate constatări l-a costat pe bietul doctor moartea. (Fabrica de oameni noi de A. Rahmanova).

Sau alt caz din Ardeal: Păr. Belu, astăzi mort, era duhovnicul întemnișărilor din închisoarea Aludului. În plimbare prin curte întâlnește un întemnișat, din gura cărui n'a putut

scoate mult timp nici un cuvânt. Dela o vreme însă, mutul începu să vorbească, înșirând părintelui motivul pentru care a ajuns la închisoare. Îi spuse că era tânăr curat, datorită mamei sale; că mamă-sa îl avea numai pe el; că atunci când îl veni timpul se însură; că biserica era regulat cercetată și după însurătoare. Dumnezeu l-a binecuvântat cu 3 prunci. Între timp mama moare. Ademenit într-o seară de niște prieteni petrecători, se îmbătă. După beție, el, care până atunci nu se pilise niciodată, căzu și în păcatul curviei tot pentru întâia oară, alegându-se cu sifilia, în urma cărui nebuli. Așa, stricat la cap, în după-amiaza unei zile călduroase de vară, se duse la scaldă cu cei doi copii mai marișori, unde își înceacă copilășii lui dragi de până atunci. Iatros acasă, la întrebarea soției că unde-l sunt drăgălașii, el, nebunul, soțul și feciorul cuminte de altă dată, pune mâna pe cuțit, care întâmplător era pe masă, și într-o clipă l-l înfige în piept la inimă, curățindu-se și de soție.

După toate acestea, a venit judecata, cu sentința, de a fi închis pe viață.

Deci tinere „înfrânează-ți instinctele (porniriile rele) și le stăpânește” (Gen. 4. 7.) Cum? Apoi, prin rugăciuni, posturi, ajunuri și cuminecări. Da numai astfel se poate păstra nevinovăția sufletului.

Iar atunci, când crezi că ar fi timpul să te însori, atunci, tinere, roagă-te lui Dumnezeu așa: „Dumnezeu toate arată-mi-le Doamne și căile toate învăță-mă pe mine”, (Ps. 24) pentruca, cu ajutorul Domnului, să poți cerceta, care e voința lui Dumnezeu bună, plăcută și desăvârșită” (Rom. XIII, 2.) Cu alte cuvinte, să știi dacă Dumnezeu vrea să trăiești viață de crin în mănăstire, fie ca soră, fie ca frate; ori doar vrea să te căsătorești. Dacă Domnul vrea să vă căsătoriți, atunci tu, Ioane și Marie, trebuie să dovediți că taina căsătoriei este grădina creștină de prunci, din care aveți datorința să sădiți pe pământ credincioși buni, iar în cer să-l resădiți drept sfinți pe pruncii voștri.

(Va urma)

P. Oct. Fulicea, Hâraeni

Din Comloșul Bănățean

Pe lângă marea durere pe care am avut-o cu toții în Duminica Răsărilor din acest an, pentru moartea Mitropolitului Alexandru, credincioșii din Comloșul Bănățean au avut și o creștinească mângâiere pentru faptul, că atunci — după prastavul făcut pentru odihna sufletului marelui Mitropolit, — li s'au sfințit, prin p. protopop Medoia Gheorghe, patru prapori noi și anume: doi de culoare neagră țesuți din lână și donați de familia fruntașului parohian Gheorghe Nartea, iar doi din mătase grea albastră, cumpărați din danurile credincioșilor cu frumoasa sumă de 16.000 (șasesprezecemi) Lei. Biserica are acum în total zece prapori.

Țin să mai amintesc aci, cumcă curtea bisericii în întregime e numai flori, fiind împărțită în mai multe părți între femeile i fetele parohiei, așa că fiecare își îngrijește patca sa, sămănând fel de fel de flori, care de cre mai frumoase.

În cimitirul parohiei s'a început zidirea unei capele-criptă, care va fi nu numai o podoabă a cimitirului, ci va fi de cel mai mare folos pentru credincioșii de aici, cu ocrotirea slujbelor ce se fac la ziua morților și a alte zile de peste an. Numai zidirea capele fără clopot, fără pictură și fără mobilier, costă 45.000 Lei. Spesele le suportă credincioasa Sida Sinciu, care și-a dat seama, că atât avem cât cm și jertfim pentru mărirea lui Dumnezeu.

Laudă se cuvine acestor buni credincioși, cari și în vremile grele prin cari trecem — îngrijesc de podoaba casei Domnului.

50 de ani de preoție

Rari sunt preoții cari își pot sărbători 50 de ani de preoție, pentrucă rari sunt poșii cari împlinesc 73-74 ani de viață. Unul din acești fericiți este p. Antoniu Băliban, diacon onorar și protopop pensionar la Băsești, care și-a sărbătorit de curând 50 de ani de preoție și a 16.781 a sfântă liturghie.

Sfința Sa a păstorit mai întâi în Unii jud. Sălaj, apoi în Acăț și Băsești, unde a fost și secretar personal al marelui român Gheorghe Pop de Băsești, pe urmă a ajuns protopop Eriului și mai târziu al Mărgheții jud. Biho.

Pe când era preot-capelan în Unirea ținut o mare adunare populară împotriva pășii grădinilor de copii, cu care au voit Ungurii ne maghiarizeze copiii mici. Pe urma acestor adunări și fiindcă și-a scris numele Băliban în „Balibán” a fost osândit la temniță, și luni n'a primit congrua (leafa) dela statul maghiar.

În 1906 a fost lovit în cap, deodată de Bădea Gheorghe Pop de Băsești, la alegerea deputat, cu care prilej era să-și piardă vechi. Cu acest prilej au fost omorâți 1 preot și doi țărani români, iar candidatul de deputat Bădea Gheorghe Pop de Băsești i-au spart col.

Fiindcă în Iunie 1892 a plecat Sfinția sa cu Memorandul la Viena, Ungurii din Acăț au spart ferestile casei parohiale, iar în 1919 Ungurii lui Bela Kuba îl cântau să-l spânzure — pentrucă era prea mare român.

Astăzi Sfinția Sa trăiește ca refugiat în Băsești la fiul său preot-prof. Teofil A. Băliban și a crescut o familie cum mai rar!

Tu plângi mereu ca o copilă
Pierdută din ceresul rai,
Iar jalea și-o doinește doina
În scriile târzii de Mai.

Pe-aci pe plaiurile tale
Sunt triste dealul și câmpia,
Căci și din stână plânge-o jale,
Un fluer trist din România.

Iar părul tău, bogat în aur,
Îl seceră mereu păgânii,
Căci el e cel mai scump tezaur
Pe care-l plâng astăzi Români.

Tu plângi, frumoasă Cosânzeană,
Și plâng isvoare din dumbravă,
Și plânge țara, împreună
Cu satul meu de pe Târnava...

Folea Aurel, țaran
com. Proștea-Mare, jud. Tr.-Mică

ACUM

Acum, când tresaltă păduri și câmpii,
Te chem de departe, te chem ca să vii
La celce natura îmbracă frumos
La Domnul iubirii, la Domnul Cristos.

Acum când și cerul e mult mai senin
Și când părăiașul șerpuește lin,

Înalță-ți privirea, înalță-o sus,
Să fii mai aproape de Domnul Isus.

Acum când prin codri și lunci iar sosesc
Mii de păsărele ce ne-nveselesc,
Cu inima caldă, cu suflet curat
Cântă pentru Domnul, cântă ne-acetat.

Acum când albina alergă prin flori
Și totul e'n haină de sărbători,
Grijește de suflet, grijește mereu,
Să poată merge vesel sus la Dumnezeu.

Georgica Rasu
Șeulia—Turda

Cât e de tare un purece?

Toate războaietele ce au fost dela începutul lumii și până azi n'au omorât stăția oameni câți au omorât purecii. Se poate oare? Da! Purecele este acela care duce boala dela un om bolnav la altul sănătos. Numai ciuma, care a omorât miliarde de vieți, ne poate arăta puterea purecilor, căci ei răspândesc această boală grozavă. Și azi ciuma face sute de mii de morți în patria ei în Asia de mijloc, căci de acolo a venit. Și la noi în țară a fost odată o molimă de ciumă, pe timpul când era domn în Muntenia Caragea. Această boală e cunoscută în istorie sub numele de ciuma lui Caragea.

... e profesor la Academia Teologică din Cluj, ... funcționar de seamă în Ministerul de Industrie și Comerț la București, o fată medică la Deva și alta avocat a Prefecturii din Timișoara. Dorim bătrânului și vajnicului luptător național o viață cât mai liniștită și mai fericită a cămă la bătrânețe.

Basarabia noastră

Ținutul cuprins între Nistru la răsărit, Prut la apus și Dunăre și Marea Neagră la miazăzi, a fost numit de Ruși, după anul 1812, *Basarabia*. Această numire vine dela regiunea de sud a Basarabiei de azi, pe care voievozii munteni: *Basarabii*, au cucerit-o în veacul al XIV-lea din zilele Tatarilor, iar Rușii, la 1812, când ne-au luat pământul Moldovei dintre Prut și Nistru, numirea au dat-o regiunii întregi, și care s'a păstrat până în zilele noastre.

Basarabia a fost totdeauna românească. Ea niciodată n'a fost o provincie separată, cu conducere proprie, ci făcea parte din trupul Moldovei. Acelaș neam de oameni, adică Românii, locuiau această provincie dintre Prut, Nistru și Marea Neagră, ca și ținutul dintre Prut și Carpați sau Carpați și Dunăre. Toți vorbeau aceeași limbă, toți aveau aceeași credință și aceleași ocupațiuni și obiceiuri. Nu era nici cea mai mică deosebire între cei cari locuiau peste Prut și cei cari trăiau dincoace de acest râu, fiindcă se trăgeau din aceiași strămoși comuni: *Daci și Români*. Ei între ei nu se numeau altfel decât *moldoveni*, pentru că într'adevăr Moldovenii sunt.

În anul 1812 însă Basarabia a fost smulsă din trupul Moldovei prin forțș, cu călcarea oricărui drept și oricărei dreptăți. A urmat apoi pentru frații noștri subjugăți o perioadă de peste 100 de ani de prigoane și umiliri. Dar, prin războiul românului călăt în suferințe, neamul nostru a rezistat tuturor sărădelegilor vrășmașe, păstrându-și neștirbite limba, credința și însăși liniștea sa națională. Greu a fost jugul dușmanului nemilos, dar mai tare a fost credința românilor în dreptatea dumnezească ce trebuia să vină după calvarul suferințelor. Și așa s'a și întâmplat! Ceasul așteptat de atâtea sute de mii de suflete românești a sosit, odată cu primăvara anului 1918. Rusia a fost puternic zguduită la 1917 de revoluția bolșevică și împărăția țarilor părăia din toate încheieturile. Basarabeni au dat seama că a venit ceasul hotărâtor și toții s'au alipit României Regelui Ferdinand al II-lea, în ziua de 27 Martie 1918, prin hotărârea plenară a Consiliului de la Chișinău. Această unire a fost liberă și pe vecie.

S'a întâmplat însă, că numai 22 de ani a durat această unire, fiindcă anul trecut — 1940 — au venit toți românii din România, — Rușii — și de nici o pricină au sărit asupra noastră, mulți ca nisipul mării, și ne-au rupt din nou Basarabia. Nu s'au mulțumit numai cu atât, ci au pus stăpânire și pe partea de miazănoapte a Moldovei, — pe Bucovina — ținut iarăși românesc și pe care nu l-au stăpânit nici neamul lor.

Se împlinește acum un an de atunci! Nimeni dintre noi cei rămași în țară liberă, n'a uitat pe frații de dincolo! Dușmanul slăbind, răpăreț și căinos, ne-a pus mâna în gât tocmai când ne găsim încolțiți din toate părțile de vrășmași, știind că nu vom putea ține piept cu toți căinii turbăți deodată. Ne-am retras din Basarabia cu durere în suflet; nimeni din cei cari au trăit acele zile nu le va putea uita nici odată!

Jugul dușman a căzut din nou peste frații. Au fost umiliți, batjocoriți, jefuiți, trăind un an de mare durere și obidă. Rusul bolșevic, fără

— Ce s'a mai petrecut în țară — Vești de pe celelalte fronturi și din Răsăritul îndepărtat —

Liniștea în țară

Războiul pe care-l duc armatele române și germane împotriva bolșevismului rusesc a fost înțeles și primit cu bucurie de întreaga țară. În țară, viața își urmează cursul ei firesc fără turburări. Poporul românesc arată că înțelege greutățile mari prin care trecem.

Mai mulți oameni de bine au trimis guvernului daruri însemnate pentru familiile ostașilor căzuți la datorie.

Insufletirea și înțelegerea pentru războiul pornit s'a arătat și prin aceea că mulți din ofițerii și soldații rezervați lăsați acasă au cerut să fie trimiși pe front.

Măsurile de siguranță

Pentru a întări și mai mult ordinea și liniștea în țară, dl general Ion Antonescu, conducătorul Statului a poruncit ca toți Evreii din comunele rurale din Moldova, adică dela sate, să fie îndepărtați.

Această măsură de ordine s'a folosit și în celelalte ținuturi din țară. Evreii au fost duși dela sate, în orașele reședință de plasă, din fiecare județ și încartiruiți acolo.

Încercări engleze

Foștii prieteni ai țării noastre, Englezii, au făcut în zilele acestea la posturile Radio-Londra o ultimă încercare de a ne turbura liniștea și de a abate România din drumul de luptă pe care a pornit acum. S'a spus anume că România nu poate să-și câștige Basarabia decât cu ajutorul Angliei. România a fost sfătuită să nu conteze decât pe Anglia și să aștepte până ce această țară va câștiga războiul cu ajutorul Rusiei.

Dumnezeu și fără rușine, le-a furat pământul, le-a închis școlile și bisericile, le-a luat copiii pe care urma să-i crească în legea păgână a comunismului. Parcă iadul s'a lăsat ca un trăznet, cu toate blestemele lui, asupra fraților noștri basarabeni! Nu mai trăiau decât cu speranța la Dumnezeu, care, sigur, le va face dreptate.

Și iată, nu s'a împlinit întreg anul și ceasul cel mare, ceasul cel mult așteptat a sosit!... Armata română, în frunte cu marele ei Conducător, Generalul Ion Antonescu, a trecut Prutul în zorii zilei de 22 Iunie 1941. A venit ceasul dreptății ceasul mântuitor al biruinței. Lanțurile păgâne vor cădea și Basarabia se va alipi iarăși, și de astădată pentru totdeauna, la patria-mamă. Armata română va ști să războvească toată umiliința îndurată timp de un an — cel mai chinuit an al Basarabenilor, — de frații noștrii. Ea merge și calcă pe urmele soldaților marelui voevod Ștefan cel Mare, care a stat și el strajă de-atâtea ori la Nistru împotriva năvălitorilor. Și Basarabia va fi desrobită.

Trăiască Basarabia românească!

Prof. Teodor Seiceanu

Scrisoarea Generalului

Împlinindu-se un an dela răpirea Basarabiei, dl general Ion Antonescu a descoperit țării scrisoarea, pe care acum un an a fost trimis-o fostului rege al României Carol II, din prilejul acelor zile grele.

Scrisoarea arată greșelile mari ale conducătorilor de atunci și pe adevărații vinovați ai prăbușirilor cari au urmat. Urmarea acestei scrisori a fost că, din ordinul fostului rege, dl general Ion Antonescu a fost închis la mânăstirea Bistrița.

Azi țara a pornit pe un alt drum.

Inchinare eroilor desrobitori

Dl profesor Mihai Antonescu vicepreședintele consiliului de miniștri și locțiitorul dlui general Antonescu a rostit la Radio o cuvântare pentru luptătorii de pe frontul Basarabiei.

În aceste ceasuri grele de sbucium, frământare și luptă dl profesor Mihai Antonescu a arătat, cari sunt datoriile Românelor; cum trebuie să privească și să primească durerile ce le vor lovi sufletul. „Să fiți năframe de lacrimi“, le-a spus dl ministru tuturor Românelor, să știți plânge, dar să știți să priviți durerea în față, pentru biruința neamului.

Azi țara cere luptă, cere jertfe dela toți.

Tovărășie între Anglia, Rusia și America

Noul război al Germaniei cu Rusia a făcut să se nască o prietenie cam ciudată și nepotrivită, între Anglia, Rusia și America.

Nu se știe cât de adevărată va fi această tovarășie și cât va ține, dar se spune că Anglia și America vreau să ajute Rusia în războiul împotriva Germaniei. Dl Churchill a întins mână de pace tovarășului Stalin și a declarat că toți dușmanii Rusiei sunt și dușmanii Angliei. Prietenia aceasta pare cam nepotrivită, deoarece Englezii și Americanii se laudă că sunt apărătorii tuturor libertăților și acum se prind frați de cruce cu bolșevicii.

Turcia rămâne neutră

Față de noul război pornit între Rusia și Germania, Turcia s'a declarat neutră. Aceasta țară a întărit într'o ședință a parlamentului, tratatul de prietenie cu Germania.

Gazetele turcești scriu că Turcia se va interesa de modul cum se vor desfășura luptele între Rusia și Germania. Documentele desvăluite de Germania dovedesc că Rusia voia să pună mâna pe Bostor și Dardanele.

Ultimele știri venite din Turcia spun că în această țară crește tot mai mult ura împotriva bolșevismului.

Poporul turcesc este supărat foc pe Ruși pentru politica, necinstită pe care aceștia au dus-o în vremea din urmă.

Vești de pe alte fronturi

Pe frontul din Africa, lupta între Englezi, Italiani și Germani se dă cu mare înverșunare. După lupta dela Sollum, unde Italianii și Germanii au ieșit biruitori, lupta continuă la Tobruk.

În Marea Mediterană se dau deosebita lupte mari. Avioanele italiene și germane bombardează încontinuu insula Malta.

În vreme ce Germanii poartă înfricoșatul război pe frontul împotriva bolșevismului, luptă cu mare vitejie și împotriva Angliei (pe apă și în aer). Numai într-o singură zi avioanele germane au doborât în luptă 35 de avioane engleze.

Alianță între Anglia, Statele-Unite și China

În răsăritul îndepărtat se pun la cale lucruri noi, semn că se vor întâmpla și acolo în curând mari schimbări.

Între Anglia—Statele-Unite și China este pe cale să se încheie o alianță militară. Îndată ce ar începe un război în Oceanul Pacific, flota americană va da ajutor Chinei.

Lucrul acesta a cam îngrijat guvernul japonez, care a și început să ia măsurile de siguranță. Se știe că în apele Pacificului, Japonia este singură în fața puterii Angliei, Americii și Chinei.

Să fie oare toate acestea semnele unei apropiate furtuni și în apele atât de liniștite ale Pacificului?

Japonia merge pe drumul arătat de împăratul ei

Un mare demnitar japonez a făcut în zilele acestea însemnate declarații cu privire la politica pe care va urma-o Japonia, în cazul când America ar vrea să intre în război.

Japonia merge înainte pe calea aleasă de împăratul ei, care a iscălit pactul tripartit. Potrivit acestui pact poporul japonez se simte obligat să intre în război, atunci când America va ataca Germania.

Prietena cea mai bună

— Câteva rânduri către cititorii —

Sunt o mulțime de abonați ai *Unirii Poporului* care socotesc această foale ca cea mai bună prietenă a lor ba unii o îndrăgesc așa de mult, încât scriu Părintelui Director că vreau mai bine să moară el decât să dispară foala. Și într-adevăr, ce foale e mai bună și mai binevoitoare pentru poporul nostru dela sate și pentru muncitorii noștri de prin ateliere și fabrici decât *Unirea Poporului*, care le împărtășește săptămână de săptămână toate știrile importante din țară și din lumea largă și le tâlcuște pe înțelesul lor învățătura Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Trebuie să mărturisim, fără a face Părintelui canonic Iuliu Malor tătăleri deșarte, că foala Sfinției Sale este un adevărat misionar, care pătrunde duminecă de duminecă până în cele mai ascunse căscioare de munte, ducând pe aripile ei mângâerile învățăturii creștine.

Și într-adevăr, această foale a combătut, din ziua în care s'a născut, toate greșelile și calomniile pe care slugile satanei le-au răspândit contra religiei și neamului nostru; ea a tâlmăcit limpede și pe înțelesul tuturor adevărul și n'a cunoscut altă muncă decât cea pusă în slujba dreptății și a iubirii creștine. Ea a apărut Biserica și Neamul. Ea a luminat pe mulți dintre cei ce orbecau în întunec;

a îndreptat pe mulți dintre cei ce rătăceau pe căi primejdioase; a ridicat pe mulți din cei căzuți în prăpastii sufletești; a potolit multe patimi, și a. m. d. Și cine ar putea spune într'un articolăș tot cecece a făcut și continuă să facă cu acelaș zel aprins această foale catolică și românească? Iată deci atâtea și atâtea motive grele pentru care o mulțime de abonați socotesc „Unirea Poporului” ca pe cea mai bună prietenă a lor.

Această foale (pe care o citesc din 1923 și la care scriu din 1927), a cunoscut zile frumoase, când avea abonați mulți și buni platnici, dându-i astfel puțința de a-și plăti hârtia și tiparul; dar a trebuit să cunoască și zile grele, când mulți dintre abonați și-au uitat de cea mai elementară datorie față de ea, aceea de a-și plăti modestul abonament, punându-o pe calea peirii; recunoștința acestora din urmă le-ar fi dictat tocmai dimpotrivă, s'o întărească, s'o susțină! La alte neamuri din Apus o astfel de foale s'ar fi bucurat de altă recunoștință, mai ales că atât redacția cât și administrația ei muncește fără plată, numai din dragoste față de binele cititorilor.

Drept încheiere amintesc atâtea: e o datorie urgentă a tuturor credincioșilor noștri, care pot, să susțină și să răspândească această foale care s'a făcut apărătoarea intereselor noastre sufletești și trupești.

(I. V. Fr.)

Costan-chiri-iacob

El încă își lucra rotăritul, deși era cătră 60 de ani, dar era încă vânjos, harnic, vesel și mulțumit. Îi mergea bine întru toate, și în casă era numai el cu bătrâna.

Când lucra sub „șopru” său, se adunau în jurul lui mulți tineri din sat, ca să-l vadă cum lucrează de cu inimă, și mai cu seamă ca să-l asculte cuvintele înțelepte, pe cari le spunea fără a se opri din lucru.

— Tot bine și-a mers dumitale toată viața, bade Costan-chiri-iacobe? — îl întrebă într-o zi un bărbat tânăr, numai de curând însurat.

— Tot — din mila și darul lui Dumnezeu —, răspuse el.

— Oare care să fie taina aceea de a face să-ți meargă tot bine, când altora le merge tot rău? — întrebă un altul.

— Taina asta e mare — dragul meu —, răspuse Costan-chiri-iacob. Eu am moștenit-o dela tatăl meu, și am păstrat-o cu grijă. Dacă vrei însă, vă voi spune-o și vouă.

Tinerii își ascuțiră urechile ca vulpile, căci își inchipuiă că cine știe ce vrăjitorii le va descoperi Costan-chiri-iacob. El însă le răspuse:

— Taina asta, moștenită dela tatăl meu, are trei laturi, și anume: cinstea, cunoașterea meseriei mele și dragostea da muncă. Această moștenire am folosit-o și am păstrat-o întotdeauna, păzindu-o cu grijă, și — mulțumită Tatălui din cer —, tot bine mi-a mers în toată viața. Nu știu să fi avut vre-o zi care să-mi fi fost rea de dimineața până seara.

Costan-chiri-iacob dădea apoi sfaturi înțelepte tuturor cari vreau să-l asculte, și așa de bine ticluite, încât părea că le citește din carte:

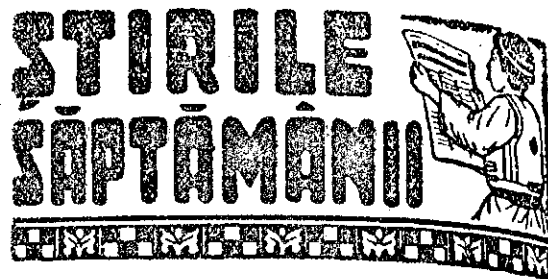
— Cine se îmbată Dumineca, va posti săptămâna întregă.

— Numai copiii și nebunii, ziua nu se gândesc că va veni și noaptea; nici vara nu-și aduc aminte că va veni iarna.

— Cine se joară ca să fie crezut, e mincinos.

— Când se ceartă doi, acela, care n'are dreptate strigă mai tare.

— Nebunului dacă îi dai un ban ca să cânte, va trebui să-i dai doi ca să tacă.

Nou abonament la „Unirea Poporului”

Incepând cu ziua de 1 Iulie suntem nevoiți a ridica abonamentul gazetei noastre de la 150 Lei la 200 Lei la an, dupăcum am vestit din bună vreme pe cititorii noștri.

Credem că nimenea nu se va mira de această ridicare, dupăce vede, cât de mult s'au scumpit toate.

Preacucericii Preoți sunt rugați, să binevoiască a arăta credincioșilor cauza scumpirii și a le pune în vedere că, îndatăce se va lefina hârtia, tiparul și mâna de lucru, și noi vom lefina gazeta. Că noi nu lucrăm pentru câștig, dar nici păgubiți nu putem rămânea.

Anul acesta gazeta nu se scumpește decât cu 25 Lei, cecece e într-adevăr foarte puțin față de marea scumpete de astăzi.

Rugăm pe iubiiți noștri abonați, să binevoiască a ne trimite fără întârziere abonamentul, că tipografia ne strânge să plătim și nu mai avem bani.

Un binefăcător al gazetei, și încă un mare binefăcător este domnul comerciant Vasile Hoza din Sibiu, care ne trimite drept ajutor suma de Lei 675. D. Sa înțelege greutățile prin cari trece această gazetă și o ajutură, făcându-i propagandă, câștigându-i abonați noi și mai și ajutându-o. Durere, acest fel de binefăcători sunt foarte rari, adevărați corbi albi. Cel mai mulți nu numai că nu se gândesc la ajutorarea gazetei, dar nici datorile ce le au nu și-le plătesc, ori cât îi tot provocăm. Dăți Vasile Hoza bunul Dumnezeu să-i răsplătească înmilit!

D. Mihai Antonescu va conduce ministerul de externe. Printr'un decret dat în zilele acestea de general Ion Antonescu, conducătorul Statului a însărcinat pe dl prof. Mihai Antonescu să conducă și ministerul de externe.

— Când vrei să faci ceva bine, să-ți aduci aminte de sămănatul grâului, și sămănați s'o arunci cu mâna, nu cu sacul.

Uneori făcea niște asemănări atât de potrivite, încât cine le auzea le ținea minte și trăgea din ele multe învățături. Zicea anume:

— Cutare e slab ca un pizmos.
— Burduhos și neplesnat ca un jucător de cărți.

— Orb ca un mănios.
— Disprețuit ca un mincinos.
— Huiduit ca un spion.
— Doarme somnul datorășului.
— Ține minte ca un creditor.
— Cine cumpără lucruri de prisos, când va vinde pe cele de lipsă.

Așa vorbea Costan-chiri-iacob cu cei ce-l cercetau sub „șopru”, între roatele și mellele lui. Cu ajutorul lui Dumnezeu vom mai vorbi multe despre el, căci era „bună pipă”, dupăcum z-ceau unii. Acestora însă, el le răspundea:

— Dumnezeu a făcut pământul, apa și aerul pentru toate ființele din lume, iar omul i-a dat și minte, ca să se folosească de ele așa cum trebuie.

N. Lupu

Reducere de impozite pentru țărani. Domnul administrator de constatare dela Administrația Financiară din Blaj ne roagă să publicăm, că impozitul excepțional de 4% se reduce la 2%, nu numai la țărapi și la opinci. Apoi, ori de câte ori cumpărați țărapi sau opinci, cereți, să nu vă la 4% la impozit, ci numai 2%. Prin aceasta guvernul vrea să scutească mai ales sarcinile plugarilor.

N-au plătit impozite vreme de 300 de ani. Oamenii aceștia fericiți se găsesc în Danemarca, în peninsula Iutlanda. Autoritățile daneze i-au descoperit acum și cercetând au vădit că familiile lor n-au plătit impozite vreme de 300 de ani. Firește că de acum s'a gătat și bițele acestor fericiți muritori. Perceptorii n-au arătat tare bucuroși să-i la în primire și pe ei.

În Spania și copiii de 12 ani cer să fie trimiși voluntari. Guvernul spaniol a încercat să plece voluntari cari să lupte împotriva bolșevismului. Birourile ceri făceau aceste înscrieri au primit mai multe cereri de cât aveau lipsă. Între cei cari au cerut să fie trimiși pe front se găsesc numeroase femei și copii. Acești copii spun că vreau să și răzbuiești omorâți de bolșevici!

Un potop uriaș în Japonia. Un adevărat potop, asemenea celui povestit de Biblie s'a deslășuit asupra regiunii Ku-Sin în Japonia. Au fost luate de ape 40.000 de case și numeroși oameni înecați și răniți. Sunt încă îndelungași de când nu s'a mai pomenit un potop asemănător în întreaga lume.

Ce se mai poate trimite prin poștă. Începând cu ziua de 27 Iunie la poșta noastră s'a introdus o seamă de opreliști, pentru a se putea face controlul la toate scrisorile. Așa nu se mai primesc pentru corespondențe particulare, scrisori recomandate și simple, în plic. Nu se mai primesc decât cărți postale simple. Pașetele vor fi duse la poștă desfăcute pentru a li-se putea vedea conținutul lor. Mandatele postale și telegrafice numai așa se primesc, dacă nu se scrie nimic pe coupon. Pentru militari nu se mai primesc mandate postale. Se primesc încă trimiterile postale oficiale și trimiterile postale ale corpului diplomatic.

Căți Români trăiesc peste Nistru. Nu numai în Basarabia care este provincie românească, dar chiar și peste Nistru, noi avem foarte mulți Români. Aceștia sunt plecați din țară destul de vechi din Moldova și au întemeiat în pământul dintre Nistru, Nipru și Bug sate carate românești. Chiar și stăpânirea bolșevică recunoaște că sunt mulți Români de peste Nistru, căci în 1917 s'a întemeiat acolo o Republică Moldovenească. Numărul acestor Români este de la opt sute la nouă sute de mil.

500 de evrei au fost împușcați la Iași. Ministerul apărării naționale înștiințează pe toți localitorii țării că bolșevicii au hotărât să trimită la noi în țară agenți de ai lor cari să provoace răscoală în spatele frontului. Unii din acești agenți au și fost lăsați cu parașutele la diferite puncte din țară. O parte din ei au fost prinși, iar ceilalți vor fi prinși în curând. Deoarece mulți din acești agenți sunt în legătură cu bolșevicii și cu Jidanii dela noi din țară, stăpânirea a hotărât să pedepsească foarte aspru pe acela cari ar da ajutor parașutiștilor bolșevici sau ar încerca ceva împotriva ordinii armatelor române. La Iași au fost împușcați 500 de Evrei, cari au tras cu armele în armatele române. Fiecare bun Român are datoria să denunțe pe streinul care i-se pare că ar da de bănuț.

Hoși fugiți. În 20 Iunie ora 10 dim. au fugit doi „hoși“ (robi) închiși la marea închisoare din Aiud, fiind în acela zi la șapă la Teodor Salcă arhitect Sâncral. Au fost căutați de către gardian și ceilalți robi pân' după amiază, înzadar. La 4—5 după amiază au plecat în urma lor perceptorul Vasile Voicu înarmat cu un portmoneu cu „fermoir“, închizătoare scilicet, cu cinci mil lei în el și însoțit de un sătean Zaharie Tocaci înarmat cu o sapă. Luându-le urma, i-au aflat cam la 1 km. dela locul fugii. Somați de perceptor (d. „comisar“) și amenințați cu portmoneul, hoșii s'au predat și i-au condus la închisoare în Aiud. Un hoț avea 20 ani închisoare, celalalt 8.

Dumnezeu nu bate cu băta. Vreme de 22 de ani bolșevicii din Rusia și-au bătut joc de Dumnezeu cum au știut ei mai rău și mai urât. Au închis bisericile, au dărâmat crucile, au bătut, batjocorit și omorât pe slujitorii bisericilor și pe acela cari îndrăzneau să și mărturisească credința în Dumnezeu. Conducătorii lor se lăudau că vor detrona și pe Dumnezeu din cer, după ce au detronat pe țarul Rusiei de pe tron. Dar bătăla lui Dumnezeu i-a ajuns. Azi când armatele germane și aliate au pornit lupta de dărâmare a bolșevismului, stăpânii bolșevici s'au trezit și ei din beșta puterii și au lăsat ca în bisericile din Moscova să se facă rugăciuni, ca Dumnezeu să ajute poporul rus. — Dumnezeu nu bate însă cu băta și mâna lui se vede cât de târziu.

Când te faci frate cu dracul. O vorbă veche românească spune că te faci frate cu dracul până când treci puntea. Lucrul acesta pare că-l știu și Englezii, căci de neșazul războiului cu Germania s'au făcut ei bancherii cei mari, frații buni cu bolșevicii. Și odată intrați în hora lor, au început să joace și să urle cum urlă ei. Se spune că acum la Moscova se cântă cântece rusești și se poartă cravate roșii. Gazetele engleze fac complimente bolșevicilor și le spun că Englezii nu sunt de loc împotriva bolșevismului, și că nu sunt așa de bancheri cum îi crede lumea.

† **Nicolae Vulcu.** Din Târgu-Mureș primim tristă știre că fostul senator și mare proprietar din Târgu-Mureș Nicolae Vulcu, — socrul dlor Dr. Vasile Sava, Dr. Vasile Ghilbu și Dr. Gavril Musca — a răposat sâmbătă 14 Iunie, ora 8 dimineața, în al 71 lea an al vieții. Înormântarea i-s'a făcut luni în 16 Iunie la Târgu-Mureș. Fie-i țărâna ușoară și memoria binecuvântată!

Cetiți și răspândiți

„UNIREA POPORULUI“

Semănatul trifoiului în porumbiște

Trifoiul roșu este una dintre cele mai importante plante de nutreț. În mod obișnuit se seamănă în orz, grâu sau ovăz.

În județul Târnava-M că plugarii mijlocii și mici îi seamănă în porumbiște. Semănatul se face în felul următor:

Îndată ce porumbul a fost săpat de 2—3 ori, se seamănă trifoiul, — în pământul acela afânat (mărunțit). — Semănatul se face cu mâna ori cu mașina de mână „Maxima“ sistem Rieger.

La hectar se dau cca 15 kg. semințe decusutate.

Unii plugari lasă semințele neacoperite. Alții, mai înalțați, le acoper cu ajutorul greblelor, pe care le trag printre rândurile de porumb.

În tot timpul verii nu se mai face nici o lucrare de întreținere.

Toamna, porumbul se recoltează. Tuleii se tale, lăsându-se cocenii înalți de 40—60 cm.

În timpul iernii cocenii slăbesc puterea vânturilor și opresc suflarea zăpezii.

Primăvara, cocenii se tale cu sapa, deasupra pământului și se imprăștie mușuroarele. Trifoiștea se greblează, iar cei cari au suprafețe mai mari, le grăpează.

Trifoiul se cosește de 2 ori. După coasa a doua, pământul se ară și se grăpează. Înainte de a fi însămânțat, se ară a doua oară.

După trifoi se seamănă grâu ori orz de toamnă.

Rânduirea aceasta a culturilor: porumb, trifoi, grâu, porumb, borceag (măzărliche), grâu ș. a. m. d. este foarte bună și în același timp potrivită pentru micii și mijlocii agricultori, cari au pământ puțin.

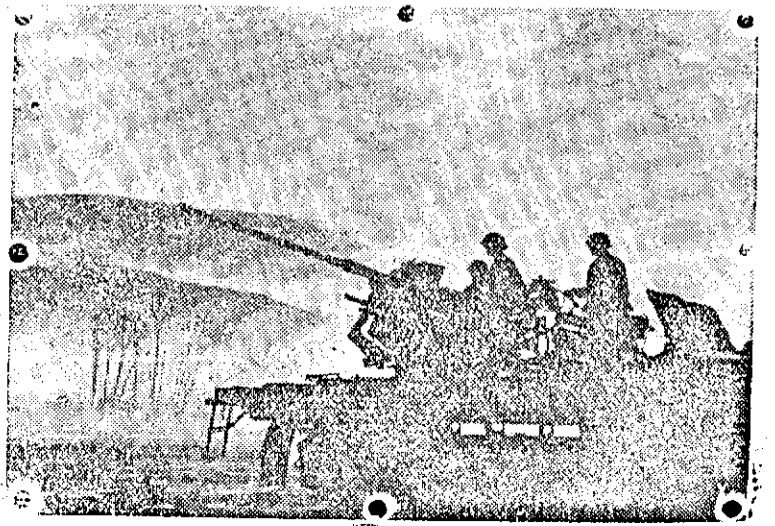
Trifoi și borceagul pe lângă că dau nutreț bun și mult, îmbogățesc pământul în substanțe azotoase și îi lasă fraged și lipsit de burieni.

Trifoiul lasă în pământ un fel de otrăvă, care strică trifoiului, dar servește ca îngrășământ grâului, din care cauză nu poate fi semănat pe același loc decât după 4—6 ani. Spre a se putea înlătura și acest rău din rândurile noastre de 3 ani, în rotațiunea următoare se seamănă borceag (măzărliche)

Prin semănatul trifoiului în porumbiște, în

Gata de luptă

Războiul își are și el, așa crud și sfâșietor cum este poezia și frumusețile lui. O escadrilă de avioane plecând la atac, un vapor în plin mers, o șarjă de cavalerie sau chiar și uraganul deslășuit de un detașament de trupe motorizate, care de luptă și tancuri sunt tablouri frumoase, la prima vedere, dacă nu s'ar așterne peste ele durerea și înliorarea morții. În chipul de față se vede o mașină de război germană, pe un câmp de luptă, așteptând în aprinsul înscrierii de vară. Tabloul este plin de măreție.

Jadeții Târnava-Mică ogoarele sterpe s'au redus simțitor.

În comunele unde au existat ogoare sterpe și plugarii erau lipsiți de semințe de plante de nutreț, Camera Agricolă a împrumutat semințele necesare însămânțării din primul an.

Străduințele Camerei au fost încununate cu succes, ca dovadă în vara anului trecut o delegație de plugari din comuna Secășel s'au prezentat la Camera Agricolă, aducând mulțumirile plugarilor, pentru binefacerea făcută prin desfășurarea ogoarelor sterpe și introducerea plantelor de nutreț.

În vara aceasta am vizitat semănătorile de grâu, făcute după borcag și trifol, și am constatat că sunt foarte frumoase. — Plugarii mi-au declarat că nici când n'au avut grâne mai frumoase semănate după ogor sterp.

Ing. Agr. Victor Rusu, Blaj.

Cea mai înaltă casă din lume

Se află în orașul New York are 381 metri înălțime. Această casă se numește „Empire State Building”. Turnul Eiffel din Paris are numai 300 metri.

Cea mai adâncă fântână din lume

Se află în California (America). Are o adâncime de 4919 metri. Căldura în fundul acestei fântâni este de 133 grade.

Copacul ce face pâine

Bineînțeles nu pâine așa cum o fac femeile noastre, ci o nucă de mărimea unui cap de om, care are un miez alb făinos. Când se coace, miezul are culoarea galbenă și este folosit în locul pâinii. Acest copac crește în insulele Martinica și Guadelupa, insule ce se află în apropierea Ecuatorului, în locul unde este numai vară. Timp de 8 luni acest copac face fructe, locuitorii de acolo au în fiecare dimineață pâinea la rădăcina copacului.

Când și cine a introdus tutunul în Franța?

Tutunul în Franța a fost introdus pe vremea domniei regelui Henric al II-lea, de un ministru cu numele Jean Nicot, de la numele căruia otrava din tutun a luat numele de nicotină.

Când și cine a fabricat mai întâi zahărul din sfeclă?

Zahărul până în anul 1605 se scotea numai din zeama unei plante ce crește în țări calde. În acest an un agronom francez numit Olivier de Seres a scos pentru prima dată zahăr din sfeclă. Azi la noi se scoate zahăr numai din sfecla de zahăr.

Vișel cu inima la gât

Intr'un abator (loc unde se taie vitele) din Iutlanda (peninsula între Marea Nordului și Marea Baltică, care se ține de Danemarca) a fost dus un vișel de 2 săptămâni, care avea la gât un fel de pungă, ce se mișca regulat. Cercetându-l mai de aproape medicul veterinar a

constatat că acolo stă inima vișelului. Numai decât a dat poruncă, să nu se taie vișelul, ci să fie dus la Academia Veterinară, unde profesorii să facă observații și studii amănunțite asupra acestui vișel curios.

Un copil minune

Lucrătorul Lombal din Bunesou, în Brazilia din America de miază zi, are un copil de 5 ani, care știe să citească, să scrie și să facă cele mai grele calcule sau socoți în minte.

Cine a descoperit smălțatul oalelor?

În Franța între anii 1510-1589 trăia un învățat cu numele Bernard Palisy, care, când nu se ocupa cu cititul și scrisul cărților, făcea oale din pământ. Acesta după multă bătaie de cap a descoperit smălțul și felul cum se pot smălțui vasele.

Nu ne sosește hârtia

comandată încă din 13 Mai. Aceasta din cauza războiului și a transporturilor militare. În cazul că numărul viitor al gazetei noastre ar întârzia, să știți că e din cauza, că nu ne-a sosit hârtia, cu toate că am făcut tot ce se poate ca să ne vină.

Cărți nouă

Dumitru Neda: *Inger în trup, momente din viața sf. Ottilia, Blaj 1941, Tipografia Seminarială, 32 pagini de mărimea 15/11 cm. lei 5.*

Părintele canonic Dumitru Neda din Blaj și-a retipărit articolii publicați în „Unirea Poporului” în broșura de care e vorba aici. I-ați citit cu toții și prin urmare-i cunoașteți. Cu toate acestea adunați laolaltă se citesc mai bine, mai ales dacă mai vede omul și cele 6 chipuri din broșurică. Noi dorim ca această cărțică să se răspândească în cercuri cât mai largi.

MITROPOLIA ROMANA UNITA BLAJ

Nr. 4040/941

Se publică vacante următoarele

CATEDRE

la șc. secundare rom. unite din Blaj.

A. Școlile de băieți:

1. *Liceul teoretic*: o catedră religie, o catedră l. latină, două catedre de l. franceză, două catedre de l. germană, o catedră de l. italiană, două de filozofie, o catedră de matematică, două catedre de fizico-chimice, o catedră de științe naturale.

2. *Liceul comercial*: o catedră l. română, o catedră l. franceză, o catedră l. germană, o catedră l. italiană, două catedre științele comerciale, o catedră mărfuri cu șt. naturale, o catedră mărfuri cu fizico-chimice, o catedră științele juridico-economice, o catedră matematică, o catedră caligrafie-deseu.

3. *Școala normală*: o catedră de pedagogie, o catedră de l. franceză, o catedră de istorie, o catedră de medic, o catedră științele agricole, o catedră lucru manual, o catedră l. italiană, două posturi de învățători la școala de aplicație.

4. *Gimnaziul industrial*: o catedră de partea literară, o catedră de partea științifică, două posturi de parte practică lăcătușerie.

5. *Cursul profesional de ucenici industriali și comerciali*: o catedră de partea literară.

B. Școlile de fete:

1. *Liceul teoretic*: o catedră de l. română, o catedră l. latină, o catedră l. latină-elinică, o catedră l. franceză, o catedră l. italiană, o catedră matematică, o catedră desen și caligrafie.

2. *Liceul comercial*: o catedră de l. română, o catedră de l. franceză, o catedră l. germană, o catedră geografie, o catedră istorie, trei catedre științe comerciale, o catedră științe naturale și fizico-chimice, o ca-

Tipografia Seminarului Blaj.

tedră științe juridico-economice, o catedră matematică, o catedră gospodărie-lucru.

3. *Școala normală*: o catedră de religie, o catedră l. română-latină, o catedră l. română, o catedră pedagogie, o catedră științele agricole, o catedră fizico-chimice, o catedră l. italiană, o catedră medicină, o catedră matematică, o catedră istorie, o catedră muzică vioară.

4. *Școala urbană de gospodărie gr. I*: o catedră de partea literară, o catedră de partea științifică, o catedră de prof. maestră, o catedră de maestră pt. atelierul de spălat-călcăt, o catedră de maestră la atelierul de țesut, o catedră de maestră ajut. la atelierul de sp.-călcăt, o catedră de maestră ajutoare la atelierul de ornamente.

Profesorii resp. profesoarele cari doresc să ocupă ca titulari vreuna din catedrele de mai sus, trebuie să îndeplinească condițiile cerute de Legea învățământului Secundar și de Legea specială a școlilor secundare profesionale românești din Transilvania și să fie de religie română unită.

Cererile de numire, însoțite de acte, (naștere, botez, calificăție, numiri anterioare, certificate de neviciu, foi calificative), se vor înainta Mitropoliei Române Unite-Blaj până la data de 10 Iulie a. c.

Blaj, din ședința capitulară ținută la 21 Iunie 1941.

p. Mitropolie:
ss. Dr. Victor Macavei
prepozit capitar

70 (1-1)

D-lui Vasile Hoza, Sibiu. Am primit suma de lei 1000, din cari am achitat pe anul 1940 Lei 150, iar pe anul 1941 lei 176, total lei 325. Ceeace a rămas, e decă lei 675, i-am trecut în fondul de ajutorare al gazetei.

Pr. Ioan Butnariu, Bărbănteni de sus. Vă rugăm să binevoști a ne ierta. Greșala s'a făcut aici. E bine că ne-ați arătat-o, cel puțin angajata noastră s'a corectat și de vină Nădăjduim că pe viitor nu se va mai întâmpla această greșală. Vă trimitem din numărul 22 și 23 câte 13 numerii, din numărul 24 însă numai un singur număr pentru Sfânta Voastră, căci nu mai avem. Numărul 24 Veți binevoști a-l subtrage din abonament. Vă rugăm, să binevoști a ne ierta pentru neplăcerile acestora.

Pr. Nicolae Ticaciu, Noul Român Făgăraș. Am primit declarația sf. Voastre făcută la poștă. Numărul 10 neprimindu-l nu ni-l Veți mai plăti. Intrucât ar fi de vină doară dela expediție, care să fi trecut cu vederea adresa sf. Voastre, noi am făcut-o atență.

Pr. Marian Boian, Cincul-Făgăraș. Îți mulțumesc dragă Frate și Părinte, pentru oboseala de a răspunde presa bună și în comuna în care presa bună nu o cunoaște nimenea, deși există de atâta amar de vreme. Ne mirăm foarte mult că un Frate în Domnul a putut fi atât de nepăsător față de gazetele noastre.

Pr. Nicolae Ticaciu, Noul Român. Foarte bine făcut că ne-ați chiar dovedit că aici s'a făcut greșala și corectarea și expedierea gazetei. Sperăm că de înțaiate nu se va mai întâmpla.

Pr. Vasile Berinde, Iscroni-Hunedoara. N'are decât un singur abonat restanțier vechiu în Iscroni, datorita aceluia V'am comunicat-o prin Oficialul Popesc. În cecece privește abonajii noi, situația le-o pînă înlădă sunt numai din 1941.

Butoaie de fier de 2-400 litri

de vânzare la

69 (1-1)

V. Naftali - Blaj

Cumpăr casă în Blaj

circa un milion lei. Adresa la ziar sub O. N.

Căutăm Nr. 5 din 1940

al gazetei noastre. Are mare nevoie de el Biblioteca Universităților din Cluj, rețuglată în Sibiu. Rugăm pe toți abonații noștri să binevoiască a ni-l trimite.